

Bibliaóra – 2022.május 24.

Előfohász: „Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus, mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is (Ijn 2,1-2).” Ámen.

Ének: 225. dicséret: „Nagy hálát adjunk az Atya Istennek...”

Előima:

Köszönjük Neked, Úr Jézus, hogy a Benned rejlő ismeret elég az élethez. Hitet ad, dicsőséget szerez, nem hagy a bűn rabságában és fogságában, felvértez a kegyelem megélésére és maga a szeretet forrás. Ma sem akarunk ismerni többet Nálad, Aki engedelmes szent Fiúként elhordoztad az emberi nyomorúságot és mégis haláloddal, feltámadásoddal és mennybemeneteleddel újra tervezted mindazt, amit életnek hívunk. Krisztusunk, Rajtad kívül nincs Kihez járulnunk, nincs Kiáltal gyógyulnunk. Segíts hát bűneink teljes megvallására, szeretetlenségünk és irgalmatlanságunk beismerésére, szótlán vagy épp cselekvő életvitelünk Ige szerinti és Lélek általi felismerésére, hogy ne önmagunknak éljünk, hanem Neked, örök Istenünk, Aki többet kínálsz, mint amit megérdemelnénk. Jézusért, áld meg közös igeolvasásunk és igehallgatásunk, hogy valóban eljussunk az igazság ismeretére, üdvösségünk Meghozójának dicsőítésére és magasztalására. Ámen.

Ószövetségi alapige: Hóseás próféta könyve 11. fejezet

„Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat. Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek. Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem ismerték fel, hogy én viselem gondjukat. Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint amikor valaki arcához emeli gyermekét: jóságosan enni adtam nekik. Vissza fog térni Egyiptomba, vagy Asszíria lesz a királya, mert nem akarnak megtérni. Fegyver pusztít városaiban, véget vet a fecsegésnek, és megemészti őket terveik miatt. Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul. Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatnálak ki, Izráel? Hogyan adnálak oda, mint Admát, hogyan bánnék veled úgy, mint Cebójimmal? Megindult a szívem, egészen elfogott a szájalom. Nem izzó haragom szerint bánok vele, nem döntöm újból romlásba Efraimot, mert Isten vagyok én, nem ember. Szent vagyok köztetek, hogyan is törnék a vesztetekre? Az Urat fogják követni, mert oroszlánként ordít majd, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől. Remegve jönnek Egyiptomból, mint a madár, és az asszírok földjéről, mint a galamb. Letelepítem majd őket házaikba – így szól az Úr.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-4. vers

Hóseás olyan formában hangsúlyozta és jelenítette meg Isten szeretetét, ahogyan egyetlen ószövetségi személy sem: Szeretni és szeretve élni. Egyik oldalon a múltba merengés legszebb vonása mutatja az Úr gondoskodó, ápoló és törődő hűségét, a másik oldalon azonban nagyon hangsúlyos Izráel keményfejű ellenállása, amit Istennel szemben tanúsít. Isten szeret, de Izráel öntörvényű. A prófétai retrospektív módozat visszamegy egészen Izráel történetének a kezdeteire. Megemlíti az Egyiptomból való szabadulást, amikor Izráelt még egy kisiúhoz lehetett hasonlítani. Tapasztalatlan, tudatlan és nevetlen (Jer 1,6) volt, szinte egy jelentéktelen rabszolga (ISám 14,1; ISám 25,5). Az Úr azonban éppen ezt a nevetlen gyermeket (VMóz 21,8) szerette meg olyannyira, hogy fiává fogadta. A folyton ellenkező gyermek, a nagy pubertás, a mindig ellenszegülő fiatal és az apa ellen rugódozó fiú, vagyis Izráel. Ez a gyermek nem tudta, hogy mit csinál, kit követ, hogyan áldoz a Baálnak, miért paráználkodik, és vét Isten törvénye ellen. A 2. vers lemezteleníti Izráel, ahogyan az 1. és a 2. parancsolat ellen vétett. (IIMóz 20, VMóz 5) Az atya-fiúi kapcsolat (3. vers), amelynek egyetlen kezdeményezője volt és van, maga az Úr. Ahogyan az atya tanítja meg járni gyermekét, ahogyan az atya vállára veszi gyermekét, ahogyan az atya bekötözi gyermeke sebeit, ha eleséskor megsérül, úgy cselekszik az Úr Izráellel. Isten tehát az Atya szerepében nemcsak meggyógyít, hanem Ő a prevenciót is megoldja, sőt a teljes gyógyulást biztosítja. (IIMóz 15,26; IIKrón 30,20) Ez az igazi kapcsolat, a legszebb szeretetképek a Bibliában, amelyben igazán látszik az Úr közeledése. Nemcsak olvasható, hanem átélhető, megélhető az Úr szeretete.

A 4. vers a gazda képe, aki hajtja az állatokat, de megengedi a gyeplőt. Vonzóvá válik az Úrral való szolgálat. Isten nagyon is emberséges. Magához vonzotta Izráelt, de nem sebezte meg őket íjjal és szíjjal, hanem mindent még a fogatban is szeretettel végzett. Nem volt ez egy nemzeti vágta, ahol népének keményen kellett volna teljesíteni, hanem egy kecses üggetésben volt része az Úr oldalán. Isten szerette, vonzotta, hívta, kereste és irányította őket. A puszta és Kánaán földje egyaránt a szeretetteljes táplálkozás helyszínei voltak. Izráel ennek ellenére, hogy Isten ráfigyelt, nagyon hálátlan néppé vált. Nem értékelte Isten hűségét. Teljesen ignorálta a szeretetet. Elutasítónak bizonyult, és ez bűn. Ezért sínylődni fog.

Keménynyakú nép. Mi van velünk, vastagnyakú kálvinisták? A mindent is jobban tudó és jobban ismerő nép vagyunk? Az Ige egyházaként úgy tudunk ragaszkodni egy-egy igevershez, mintha kőbe lenne vésve, de szeretet nincs bennünk a másik iránt. Isten nevében hány keresztyén tud kegyetlenkedni. Amikor okoskodás az egész életünk, pedig nem is Istennel vagy embertársainkkal van problémánk, hanem csak nem tudjuk feldolgozni saját piciny gyermekkori és pubertás élményeinket. Amikor képesek vagyunk hangsúlyozni a szálkát, de a gerendát nem látjuk meg a magunk szemében. Isten szeret, az Atya elfogad, ennek és

minden ellenére is szeret. Akkor is szeret, ha Te vastagnyakú kálvinista vagy. Ki vagy? Engedetlen gyermeke az Úristennek? Kálomista, aki nem enged a huszonegyből?

5-6.vers

A büntetés az Egyiptomba való visszatérés lesz. Egyiptom Izráel számára a szolgaság háza volt. Nem otthon, nem a biztonságot nyújtó hajlék, hanem vályogvetés hazája, a nehéz sanyargatás színhelye. Gósen földje, ahol bizony robotolni kellett. Így tehát visszavonhatatlan az ítélet és Isten haragja teljes Izráel fölött. Egy olyan helyzet áll elő, amit Izráel már jól ismert. A megalázottság színhelye lesz újból az otthona. Aki nem tisztelte az igazi királyt az asszír hatalom rabigája alatt fog élni. Hóseás újból ironizál, hogy mindenki meg tudja, milyen lesz a földi despotizmus. Még mielőtt azonban elhurcolnák őket az igazi csapás az lesz, hogy a városok elpusztulnak és mindenki, aki hamis tanácsokat és üres szavakat közvetített elnémul. Mindez egyetlen ok miatt: „nem akartam megtérni” – hozzám térni. Bizony oka van annak, hogyha Isten meglátogat bennünket. Az Úr ítéletét ok-okozati viszonyulásban kell vizsgálnunk. Ez volt, ez történt, és ez lett. Nincs mit rajta szépíteni. Izráel azért fog bűnhődni, amit megtehetett volna, de nem tette. A mi életünk már a kiteljesedett helyettes áldozat által lehet teljes. Isten Fiában hordozta el azt, amit nekünk kellett. Ő bűnhődött, hogy nekünk életünk legyen, de ez nem azt jelenti, hogy minden rendben van és nem kell önvizsgálatot tartanunk. Igyekezetünk a mi életünkben is csak egy lehet: Igyekezetek szeretni, bízni, remélni az egy igaz Úrban, a mi Istenünkben. Hozzátérni mindazzal, ami elválaszt Tőle. Hozzátérni a lelki Egyiptomi és asszír állapotból. Mind abból, ami nem élet.

7.vers

Hogyan reagál Izráel a büntetésre? Lebénul és megbénul. Az ember, amikor utóéri Isten büntetése, lefagy. Sehogy sem tud reagálni. Amikor a rabiga alatt van Izráel, akkor ismeri fel, hogy kicsoda az Úr. Ki adja a kimenekedés útját? A Seregek Ura, Aki a szeretet kötelékével vontatta őket, és nem rabláncra verve a főtereken áruba bocsátva őket embertelen körülmények között rabszolgaként bántak velük. Ebben a pillanatban akar Izráel megfordulni, hazatérni, Istenhez fordulni és látni az ő arcát. Amit Isten várva várt, íme bekövetkezik. Mi kell hozzá? Sokszor az ítélet. Amikor az ember látja a szörnyűséget, élete körülményei megváltoznak, akkor keresi Istent. Keres, mert nem talál kiutat. Amit évtizedeken keresztül szajkózott Isten szépen és csúnyán Hóseáson keresztül, az most érik be. Isten ítélete sokakat támaszt új életre. Nem késő? Erre felel a következő vers.

8-9.vers

Először is Isten nem lenne felséges Úr, ha büntetés nélkül hagyná mindazt a rosszat, amit évszázadokon keresztül a generációk véghez vittek. Mindemellett

Isten nemcsak haragvó Isten, hanem kegyelmes is. A két város példája Isten teljes feladását jelentette. Ez a két város Sodoma és Gomora sorsára jutott. A Holt-tenger mellett feküdtek. Isten a legrosszabbra gondol, de a legjobbat hozza ki minden dologból. Hát mi ez, ha nem szeretet. Képes lenne elpusztítani népét, de szíve, lelke megindul rajtuk. Szánalomra indul irántuk. Igen, a választottakért rövidülnek meg a napok. Megfordul a gondolkodás, mert a szív, az érzelem központja meghasad és megreped, ha nem a kegyelem érvényesül. Meghasad a szívem, úgy szeretlek. Belehalok, úgy szeretlek. Belehaltam abba, hogy szeretlek. Meghaltam érted, mert csak így tudom kifejezni, hogy milyen fontos vagy a számomra. Kell ennél több? Szánalom az Úr szeretete. Irgalom az Isten szánalma. „Irgalomra szánva minket nagy jósága ránk tekintett s ördögcsalta bús szívünket menny magasból látni jött...” (RÉ 328. dicséret 4. verse) Isten szeretete nem fogható semmihez. Szent, irgalma végtelen, mintha Hóseás azt mondta: Isten szeretet. Ő képes szeretni azokat is, akik Neki ellent mondtak. Ő a hálátlan északi résznek is szerető Atyja. Az ember képtelen szeretni azt, aki elgáncsolta és félrevezette, de Isten annál jobban szereti, minél jobban távolodik el. Épp ezért Isten büntetése és Isten szeretete nem ellentétek, még akkor sem, ha az Úr szeretete felfoghatatlan a nép számára, mert Isten haragja nem oltja az Úr szeretetét.

10-11.vers

Isten szentsége, abban mutatkozik meg, hogy kész népét a fogságból kiszabadítani. Isten kegyelme azonban nem mérhető a nép hálás megtérésével. A kegyelem sokkal erősebb, szilárdabb, jobban megállja a helyét, mert Isten bizonyít. Az Úr irgalma felfoghatatlan isteni hatalom eredménye. Isten népét senki se ragadhatja ki az Úr kezéből. Az ő hangjára minden tékozló fiú hazatér, akár Egyiptom, akár Asszíria az ideiglenes lakóhelye. Hazarepülnek mint a galambok. Haza sietnek, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el, mert az Úr szeretete hazahívta őket. Amikor a szeretet hív nem maradhat mozdulatlan az ember. Gyors és félenk repdesés jellemzi őket. Isten világosságban minden a helyére kerül. A mentő szeretet győzedelmeskedik minden emberi engedetlenség, keményfejűség és nyakasság felett. Új kijövetel, új hazajövetel jellemzi azokat, akik egykor ellenkeztek és rabszolgasorsra jutottak a pogányok földjén. De az Úr nem ember, hanem Szent, Akinek szent volta éppen szeretetében nyilvánul meg.

Közéneke: 449:4-5: „Hát vajon hogy lehetne...”

Újszövetségi alapige: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levél 15,1-13

„Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk. Mindegyikünk a felebarátja kedvét keresse, mégpedig annak javára és épülésére. Hiszen Krisztus sem a maga kedvére élt, hanem amint meg van írva: „A te gyalázóid gyalázásai hullottak énreám.” Mert amit korábban

megírtak, a mi tanításunkra írták meg, hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk. A türelem és vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint, hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját. Ezért fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére. Mert azt mondom, hogy Krisztus a zsidóság szolgájává lett Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket, a népek pedig irgalmáért dicsőítsék Istent, amint meg van írva: „Ezért magasztallak téged a népek között, és nevednek dicséretet éneklek.” Azután ezt is mondja: „Örüljétek, népek, az ő népével együtt.” Majd ismét: „Dicsérjétek az Urat mind, ti népek, dicsőítsék őt mind a nemzetek.” Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből, és népek uralkodójává emelkedik: benne reménykednek a népek.” A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-7.vers

Ebben az első szakaszban Pál apostol szinte sürgeti a gyengék támogatását és hangsúlyozza az egymás érdekeinek figyelembevételét. Az egész Krisztus példájának fényébe helyezi.

Nagyon kiemelkedő Pálnál a „tartozunk” kifejezés. Magát se vonja ki a segítségnyújtásból. Ez az egész közösség feladata. A diakónia nem épülhet egy emberre. Van tennivaló a gyengék között, és bizony ez a tartozás kategóriájába sorolandó. Az erős önmegtartóztató élete kell a gyengék segítéséhez. Amit megvonok magamtól, azzal segítem a másikat. Neme lobbizok, nem hozok létre alapítványt, amibe folyhat mások adománya az előre megszabott célra. Az az erős, aki önmagát regulázza meg a segítségnyújtásban. Az az erős, aki képes szabályokat felállítani saját életére vonatkoztatva, hogy a másik éljen és boldoguljon. Ez csak Krisztus példájából lehetséges. A gyenge erőtlenségeinek a hordozásához (lásd Gal 6,2), Krisztus ereje szükséges. Az erőtlenségek ugyanis a meggyengült hit miatt van. Épp ezért a hitbeli segítségnyújtás nem tetszelgés, nem önzés és nem rájátszás, hanem igazi odaszánás Jézus példája hatására.

Mert ez szolgálja a felebarát építését és javát. Ha figyelembe veszem a más javát, építem. Nem betegen eleget teszek kéréseinek, hanem a maradandó javakra összpontosítok. Ugyanis a példa hat. Pál Krisztus példájára apellál. Nem a szeretethimnuszát tárja a római keresztyén közösség elé, hanem a gyalázatban való szolgálatot, amikor a 69. zsoltár idézi. (lásd Zsolt 69,10) Isten Fia nem magának kedvezett, amikor szolgált felénk, sőt önként eltúrte az Isten elleni ellenségeskedést az emberek ajkáról megmentésükért. Épp ezért minden jelentéktelen, amit nekünk kell elszenvednünk mások javáért, épüléséért összehasonlítva azokkal, amiket Krisztus elhordozott. Az Írás erre figyelmeztet, sőt a teljes Írás ezt sugallja. Minden

közvetlenül Krisztusról beszél, és Őt hirdeti. Mi érettünk írták és vésték papírra, pontosabban állatbőrre, hogy tudjuk, kicsoda Krisztus, és Belőle merítve szolgáljuk felebarátainkat. Krisztus szolgálatának nevelő hatása van ránk, aminek a végeredménye a béketűrés és a vigasztalás. Isten azzal vigasztal, amit elvégzett és nem azzal, amit elvár tőlünk. Ő nem parancsol, hanem tartósan tűr, vár, és az válik erőssé, aki türelmet gyakorol, és azon segít, akinek vigasztalásra van szüksége. Ez táplálja ugyanis a reménységet. Ösztönöz bennünket arra, hogy Isten felé forduljon, a reménység Istene felé, aki ad, szüntelenül cselekszik és mindig meglátogat. A türelem forrása, a tűrés forrása, a békesség forrása Isten, ő ezen ajándékok szerzője, épp ezért, aki tudja, hogy a keserűséget, az ítélkezést, a visszavágást, a civakodást Isten nem támogatja, az magát megalázza és Isten felé fordulva épít. A példa Krisztus. A jel Krisztus. A fej Krisztus. Miért? Hogy a szív és a száj mozdulata a közösségben egy legyen. Ha a hívők Istent dicsőítik, akkor a gondolkodás megváltozott. Ha a hívők Istent magasztalják, akkor egység van a gyülekezetben. A nehézségek ott tűnnek el, ahol a Legerősebbre támaszkodnak, és Neki köszönik, hogy még nincsen végük.

Épp ezért a befogadás, az elfogadás ajándéka nem belőlünk indul ki, hanem mennyei ajándék Krisztus példája alapján. Ahogyan Krisztus, úgy te is, én is, mi is, induljunk el és fogadjunk be másokat. Igen, mondjunk le a saját kényelmünkről. Igen, ez azzal jár, hogy nincs délutáni szieszta. Igen, ez azzal jár, hogy nincs piknik, nincs szabadságolási időszak. Igen, ez azzal jár, hogy el kell vonulni, fel kell töltekezni, de az Úrral, nem a testet, hanem a lelket kell megpihentetni. Az Isten dicsőségére azt jelenti, hogy jóindulatú, figyelmes, nemcsak megtűr, hanem szívbeli befogadás történik. Aki Isten beszédét szívébe zárta, az Ige testté lett benne és általa, az valóban Isten szolgálója magatartásával és egyedül Isten dicsőségére. Nem másra, csak is és kizárólag Isten nevének a magasztalására végzi a szolgálatot.

7-13.vers

Ebben a dicsőítő szolgálatban pedig Jézus Krisztus mindenki szolgálója lett. Ő kegyelmes volt mind a gyengékhez, mind az erősekhez. Nem válogatott sem az eszközökben, sem az emberek között. SZOLGÁJA lett a zsidóknak Isten igazsága kedvéért: „Én nem küldtettem máshoz, csak Izráel házának elveszett fiaihoz (Mt 15,24),” majd az ígéretek lassan, de biztosan csordogáltak a pogányok felé is: „Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod (Mt 15,28)!” A zsidók és pogányok, gyengék és erősek közös érdekük, hogy Krisztus szolgáljon feléjük, mert az atyák ígéretei csak így teljesülnek be. A pogányok épp ezért az Úr Jézus irgalmasságáért dicsőítik Istent. Az evangélium így jut el mindenhová és mindenkire. Akik pedig befogadják Őt, azoknak hatalmat ad. Mert Dávid is menekülései közben éppen a pogányok között talált menedéket, és ők látva a bujdosó hitét annak vallástételét, nem Dávidot, hanem Dávid Urát dicsőítették. A

pogányok a Zsolt 18,50 alapján azok, akik meglátták, hogy Dávid Istene az üdvösség szerzője. A győzelem az Ő kezéből vehető.

Erről beszél Mózes éneke is (VMóz 32,43) A pogányok együtt örülhetnek Isten népével, mert az Úr tette nyilvánvaló. Isten kardja lesújt „az ellenség vezetőinek a fejére.” A pogány nép áldása tehát a választott nép szabadulásával függ össze. Milyen nehezen fogadjuk ezt el. Milyen nehezen tudjuk azt mondani, igen

Erre utal még a Zsolt 117,1, valamint az ézsaiási idézet is Jesse gyökeréről. Ézsaiás konkrétan említi Krisztust, és bizony Jézussal nemcsak az egyén élete oldódik meg, hanem az egész közösséggé. Nyilvános utalás történik az eljövendő korszakra Krisztussal. Jézus testlételének az eredményessége az, hogy Ő forrása mindazoknak, akik a nemzetek tagjai. Az ószövetségi idézetek minden könyvet felölelnek, Pál apostol ezzel szemlélteti, hogy mind a próféták, mind a Törvény és mind a tanítói írások egyértelműen az bizonyítják, hogy a nemzet és a nemzetek szolgálata az egy igaz Isten dicsőítését munkálják, és épp ezért ez is nagy érv a türelmes egymás mellett való élésre és egyedül az Ő dicsőségére.

A reménység újabb felvillanása arra enged következtetni, hogy nincs más reménye ennek vagy annak, erősnek vagy gyengének, mint az Úr, Aki Krisztusban bizonyított és kegyelmes jobbát nyújtja mind zsidó, mind görög felé. A reménység nem pusztán kilátás, hanem bizonyosság arról, ami történni fog a megtörténtek alapján Krisztus által. Ha a jövőben egyetértésben fogunk élni, akkor miért ne valósulhatna ez már meg most, itt a földön?

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért. Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Tekints le ránk, mindannyian a te néped vagyunk (Ézs 64,18b).” Ámen.

Ének: 472.dicseret: „Mennyit zengi a lelki békét...”

Túrmezei Erzsébet: Lábnyomok

Álmomban Mesteremmel

tengerparton jártam, s az életem

nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:

két pár lábnyom a parti homokon,

ahogy Ő mindig ott járt velem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.
Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
"Amikor életem kezébe tettem,
s követődnek szegődtem Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
minden nap ott leszel velem.
S most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át
mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma
látszik ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb ínségben?"
Az Úr kézenfogott, s szemembe nézett:
"Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
Azért látod csak egy pár láb nyomát,
mert a legsúlyosabb próbák alatt
téged vállamon hordoztalak!"